

Dziennik KRAJ wychodzi codziennie rano z wyjątkiem dni poświatycznych. Numer pojedynczy w Krakowie i Lwowie kosztuje 5 centów.

Przedpłata wynosi:

	rocznie	kwart.	mies.
w Krakowie	12 zlr.	3 zlr.	1 zlr.
w Austrii z przesyłką	16 " 4 "	4 " 1 "	1 40 "
w Niemczech	12 tal.	3 tal.	1 tal.
w Francji	80 fr.	20 fr.	7 fr.
w Serbii, Włoszech,			
Rumunii i Szwajc.	48 fr.	12 fr.	4 fr.
w Turcji	64 " 16 "	16 " 6 "	6 " 6 "
w Belgii	56 " 14 "	14 " 5 "	5 " 5 "

KRAJ

Przedpłata przyjmuje Administracja dz. Kraj, urzęda pocztowe austriackie i zagraniczne, oraz niżej wymienione agencje. Redakcja, Administracja i Ekspedycja miejscowa w Krakowie ul. Mikołajska 1. 485. Listów niefrankowanych nie przyjmuje się. Reklamacje nieopieczowane wolne od opłaty i uwzględnienia się tylko w terminie 8 dni. — Rękopisów nie zwraca się.

Cena ogłoszeń (insetatów).
w pierwszym umieszczeniu wiersz . . . 8 cent.
w każdym następnym umieszcz. wiersz 5 "
Stempel od każdorazowego umieszcz. 90 "
Ogłoszenia przyjmuje administracja i agencje

Agencje przyjmujące przedpłatę. W Krakowie: M. Dworski. Skład papieru Ż. J. Wywiakowskiego, handel Wieruchowski. — We Lwowie: Księgarnia Gubrynowicza i Szmida. Agencje przyjmujące ogłoszenia. W Krakowie: Marjan Dworski. — We Lwowie: Agencja dzienników A. J. Piatkowskiego. — W Tarnowie: Księgarnia Gazdy. — W Wiedniu: B. Wołowski Administrateur de la Gazette des 'Etrangers, Wien Kolovratring 9. — Hasenstein & Vogler, Neuer Markt Nr. 11. — Ooppelik, Wolzeile Nr. 22. — Rudolf Mosse, Seilerstätte Nr. 2. — Filip Löb, biuro anonsów, Wolzeile Nr. 2. — W Pradze: Ferdinandsstrasse Nr. 38. — W Berlinie, Monachjum, Zürichu i St. Gallen: Rudolf Mosse München, Windermachergasse, 3. — W Hamburgu, Frankfurcie nad Menem, Berlinie i Lipsku, Bazylei, Zürichu, St. Gallen, Genewie i Sztutgardzie: Hasenstein & Vogler. — W Paryżu: Księgarnia Władysława Mickiewicza „Librairie de Luxembourg rue de Tournon 16.“

Ogłoszenie przedpłaty na „Kraj“.

W Krakowie: w Austrii z przesyłką pocztową
na czerwiec . . . zlr. 1. — zlr. 1 40 c.
na czer. lip. sier. „ 3. — „ 4. — „

Kraków 26 maja.

Wiadomości o ruchu wyborczym w obozie centralistów są podrzędnej wagi. Konserwatywny komitet wyborczy dla Wiednia i dolnej Austrii, popierający starych, uczynił wprawdzie krok naprzód, przygotowawszy odezwę do miasta i powiatu, ale komitetowi temu nigdzie wielkiego znaczenia nie przypisują.

Przyjęcie wniesionego przez Ernoula porządku dziennego prawicy wywołało w Wersalu przesilenie, którego znaczenie i doniosłość w obecnej chwili nie mogą jeszcze być ocenione. Porządek dzienny, przyjęty 360 głosami przeciw 344, brzmi jak następuje: „Zgromadzenie narodowe, uważając, że forma rządu nie jest przedmiotem dyskusji, i że o to chodzi, aby podniesieniem polityki stanowczo konserwatywnej kraj uspokoić, ubolewa, iż ostatecznie zmiany w ministerstwie nie uczyniły tak zadość interesom zachowawczym, jak zgromadzenie narodowe miało prawo tego oczekiwać.“ Rząd oświadczył, że może przyjąć tylko prosty porządek dzienny. To zwycięstwo prawicy musiało spowodować upadek nowo-utworzonego gabinetu i samego prezydenta. Jakoż telegramy paryżskie doniosły wiadomość o nagłej katastrofie. Na burzliwym posiedzeniu sobotnim w nocy Mac-Mahon został obrany prezydent m. rzeeczypospolitej. Wzburzenie umysłów w Paryżu w skutek wypadków w izbie zaszyłych, jest niestychane i wszyscy zostają w obawie jeszcze czegoś gorszego.

Watykan przygotowuje stanowczy zamach na prawa o klasztorach. Zapewniają, że papież ogłosi encyklikę, oraz wielką rzuci klątwę na gabinet Lanzy, na deputowanych, co głosowali za owym prawem i na wszystkich, co się przeczyli do jego wykonania. Prawo zaś klasztorne ma być ogłoszone za żadne i nieobowiązujące, a katolikom wzbronione ulegać temuż. Nareszcie klątwa dotknie i tych wszystkich, którzy będą kupować dobra zwiniętych korporacji lub popierać ich sprzedaż. Ale czy nie zapóźno dogorywający papież chwyci się tych środków? Dnie jego są policzone, i prasa włącznie się zajmuje rychłym wyborem nowego papieża. Organ jezuitów *Voce della Verità* pisze jak następuje: „Papież musi być Włochem, gdyż wszyscy sobie życzą mieć osobę, która by mówiła ich ojczystym językiem, i że papież jest monarchą państwa, które sami Włosi zapewne mu zwrócą. Jest tylko jeden kardynał niemiecki, a ten fakt wyłącza jego wybór. Między kardynałami francuskimi mamy wielu bardzo godnych, lecz przywiązane do nich wspomnienie Awenjonu natrąca obawy. Dwaj kardynałowie austriaccy nie myślą wcale o godności papieżkiej, a ich rząd wiedeński nie zachęca ich do tego. Cały sekret tego hałasu w tym leży, że rząd włoski chce mieć obcego papieża, aby mu utrudnić odzyskanie władzy świeckiej i odebrać od niego serca Włochów. Papież zaś, który by przyszedł z nad Sprewy, Sekwany, Dunaju albo Tamazy, napotkałby ogromne trudności, i my sami pomimo najlepszej chęci, popadlibyśmy w niebezpieczeństwo, że anibyśmy jego, aniby on nas nie zrozumiał.“

Z Madrytu donoszą: Castelar przyjmo-

wał p. Bradlangh, przywódcę angielskich robotników i oświadczył mu, że jest da- lekim od wszelkiego porozumienia się z re- wolucją europejską, jak oraz, że chce być całkiem obcym wszelkiej propagandzie kosmopolitycznej. Następnie dodał, że fe- deralistyczne dążności stronnictwa repu- blikańskiego są rękomią szczeroci ich usiłowań. — W skutek tych oświadczeń Bradlangh, którego robotnicy angielscy wysłali byli do Madrytu, powrócił z ni- czem.

Rossja może doświadczyć wkrótce, że panowanie nad światem ma także swoje strony niemiłe. Mosk. Wied. dowiadują się z nad Amuru, iż byłoby błądem maie- mać, że Chińczycy przestali myśleć o od- zyskaniu podbitego przez Rossję kraju amurskiego. Korespondent usilnie doradza śpieszną budowę twierdz, gdyż ina- czej Rossja może łatwo utracić ów kraj, który należy uważać za śpichlerz Syber- rji. Mniej niebezpiecznym dla Rossji jest ten fakt, że muzułmani Azji wschodniej zaczynają sobie przypominać, iż sułtan turecki jest ich najwyższym zwierzchni- kiem i naturalnym obrońcą, i że Porta myśli podnieść na nowo ideę tradycyjnej jedności wszystkich ludów mahometan- skich. Przy dzisiejszym nieladzie w rzą- dzie, gdzie ministrowie co chwila się zmie- niają z nader błahych powodów, może Turcja tę ideę pielęgnować chyba, jako pium desiderium.

Korespondencje „Kraju“.

Lwów 24 maja.

C. [Rezultat uzupełniających wyborów do rady miejskiej — z Tarnowa.]

Dzisiaj ogłoszono urzędowo rezultat wy- borów uzupełniających do rady miejskiej. Okazuje się z tego, że lista kandydatów komitetu miejskiego przeszła prawie w zu- pełności; jedynym kandydatem, który się z listy przez „grono wyborców“ ułożonej także utrzymał, jest inżynier kolejowy p. Wierzbicki, któremu znowu jeden z kan- dydatów żydowskich ustąpić musiał miej- sca, tak że miasto czterech wybrano tylko trzech żydów, Frieda, Jeklesa i Steifa. Żywszą niezawodnie walkę wywoła kwes- tja wyboru prezydenta miasta, która je- szcze w tym miesiącu powinna być roz- strzygnięta, niż sprawa uzupełniających wyborów, którą bądź co bądź nie bardzo fortunnie dla rady i interesów przez nią reprezentowanych przeprowadzono. Walka o prezydenturę będzie dla tego więcej ożywną, że tu obok interesów gminy, także — a może u niektórych kandydatów nawet przeważnie — osobiste interesa, ambicje i ambicyjki grać będą rolę. Gdyby w tej walce ludzie znani ze swego s. rytu, a zarazem dbałości o dobro gminy wzięli kierownictwo w ręce swoje — zastużyliby się niezawodnie gminie naszej. Lecz nie- szczęście nasze chce jakoś zawsze, że w takich sprawach, ludzie umiejający opano- wać opinię, dają się używać przez innych za narzędzie w celach czysto osobistych. Obawiam się też, żeby sprawa obsadzenia prezesowskiego krzesła, w skutek zabie- gów ludzi sprytnych wprawdzie, lecz naj- częściej własny *geszeft* mających na oku — ze szkoda gminy nie została przeprowa- dzoną, obawiam się tego tym więcej, ile że dochodzą mnie słuchy, jakoby z pewnej strony już teraz rozpoczęto agitację mię- dzy radnymi, w celu zjedwania ich gło- sów, dla osobistości, której nie wymie- niam, bo *nomina sunt odiosa* — ale której prezydenturę przeważna większość wy- boreców, jako szkodliwą dla interesów mia- sta — stanowczo potępia.

Donoszą mi z Tarnowa, że sprawdzo- nie rachunków szpitala tamtejszego prze-

prowadzone przez członka wydziału — wykazało szereg defraudacji przez kilka- naście lat wstecz popełnianych, i że go- spodarka ta groszem szpitalnym zacząć się miała jeszcze za owych czasów, ki- dy rząd wyłącznie był panem, gospodarzem i kontrolerem w jednej osobie — w pod- obnych zakładach. Uwięziony kasjer Ko- tlarski poczynił miał zeznania, których tu ze względu na kodeks karny przyta- czać nie mogę, które jednakowoż przy- puszczenia, że defraudowano systematycz- nie i przez szereg lat kilkunastu, w zu- pełności stwierdzają.

Lwów 25 maja.

[Jeszcze o wyborach do rady miejskiej. — Klub postępowy.]

Na najbliższym posiedzeniu rady miej- skiej, które odbyć się ma dnia 28 b. m. zajmować się będą nasi ojcowie miasta sprawdzeniem właśnie o ukończonych wyborów kolegów swoich. Z komisji we- ryfikacyjnej dochodzą mnie wieści, że wy- bór p. Szwedzickiego, Winiarza i Piąt- kowskiego unieważnionym być musi, a to z tego powodu, iż kilkanaście głosów da- no tym panom nielegalnie. Głosować bo- wiem mieli na tych panów także nie wy- borecy, a to na podstawie pełnomocnictw danych im wprawdzie przez wyborców pó- większej części urzędników, którzy sami tylko dla tego głosować nie mogli, że „nie mieli czasu“ Jeżeli zaś rada głosi tych panów, co je sami nie dali tylko z tego powodu, że „nie mieli czasu“ unieważni, natenczas pomienionym trzem obywatel- lom zabraknie dużo głosów do absolutnej większości, skutkiem czego wybór ich u- nieważnionym być musi. Prócz powyż- szej, będzie na owym posiedzeniu praw- dopodobnie także sprawa wyboru prezy- denta rozstrzygnięta. Dla porozumienia się w tej sprawie, zebrali się dziś w sku- tek zaproszenia radnego Bałutowskiego członkowie rady należący do tak zwanej ciężkiej gwardji na poufną pogadankę. Co tam gadano i co postanowiono, tego oczywi- ście, jako niezaszczycony zaproszeniem powiedzieć nie umiem, domyślać się tylko mogę, że szło o rozwiniecie agitacji w celu przeforsowania jednego „ze swo- ich“ na prezydenta. Zważywszy jednak, że na posiedzenie owe zaproszonym był także p. Piątkowski, który między „swo- imi“ niezawodnie nie żałował swego ora- torckiego talentu, można przypuszczać z wszelką prawie pewnością, że do ja- kiegoś postanowienia w sprawie prezy- dentury wcale nie przyszło. Radny ten bowiem mówi jak drugi Cycero, to praw- da, tylko szkoda, że nie tak mądrze, a nadto mowy jego mają ten defekt a mo- że zresztą i przymiot, że wywołują nie- słychany „chaos“ jak się sam zwykł wy- razać w pojęciach audytorjum, a nie rzad- ko też wprawiają zgromadzonych w osłu- pienie, z którego już do końca posie- dzenia wyjść nie są w stanie. Prawdopo- dobnie więc i owa pogadanka poufna skończyła się na takim ogólnym osłu- pieniu, przypuszczam to tembardziej, bo gdyby byli ci panowie już coś stanow- czego postanowili w tej sprawie, byłby świat ciekawy o tym już dotychczas po- informowany, i ja mógłbym wam o tym donieść.

Klub postępowy rozprawił dzisiaj tak- że na poufnym posiedzeniu o rzeczach, które jutro — na walnym zgromadzeniu przyjdzie mają pod obrady. Najważniejszą sprawą będzie niezawodnie kwestja, jakie klub a względnie kraj zajmą ma stanowi- sko wobec faktu mianowania ministra dla Galicji. Przeważna większość zgromadzo- nych klubistów proponowała rezolucję tej treści: iż kraj przyjmuje mianowanie mi- nistra dla Galicji jako bodaj okrawki kon- cesji, których się domaga, i że takowe- go w usiłowaniach do uzyskania dalszych

ustępstw popierać będzie. Czy rezolucja- tako przejdzie na walnym zgromadzeniu, tego przesądzać nie mogę, mnie się je- dnak widzi, że w sprawie tej tak klub- jakoteż kraj zajmą powinny stanowisko- wyczekujące, i że oświadczenie się cho- dy pośrednie na korzyść dzisiejszego rzą- du, jest co najmniej przedwczesne.

Wiedeń 25 maja.

Prasa centralistyczna stara się szumne- mi artykułami o kampanji przedwybor- czej zapełnić lukę, która powstała nagle w życiu politycznym wiedeńskim w sku- tek katastrofy giełdowej. Ale w rzeczy- samej życie to zamarło: animusz centra- listów znikł gdzieś i przepadł wraz z wy- sokimi kursami papierów i haussą gieł- dową.

Natomiast dziwna jakaś „panika“, nie- określona obawa zawładnęła nad umy- śłami, których już nie pociesza wystawa powszechna.

Czują to dobrze finansowe i polityczne- sfery Wiednia, że próżnia, która powsta- ła w skutek katastrofy giełdowej, nie da- się tak łatwo wypełnić, a podczas gdy- do niedawna jeszcze nadzieja „świetnej- wystawy powszechnej“ odsuwała na bok wszelkie smętne myśli: dzisiaj staje już przed oczyma tych sfer smutny „koniec- wystawy“. „Kampanja letnia przegrana, powtarzają tam, jakaż będzie kampanja- zimowa?“ Na pytanie to nie dają sobie- wprawdzie jeszcze wyraźnej odpowiedzi, ale przeczuwają, że jesień i zima spro- wadzą jakieś zawikłania polityczne, któ- re źle wpłyną na Austrię.

Przecucia te potęgują się dzisiaj w- miarę niepokojących wieści, które nad- chodzą z Francji. Dymisja Thiersa i wy- bór Mac-Mahona uderzył jak grom w tu- tejsze sfery rządowe. Porządek we Fran- cji był jeszcze jaką taką gwarancją po- koju i bezpieczeństwa w Europie — a- zatem także całosci Austrii. Ale prze- wrot dokonany we Francji kwestjonuje- nagle cały porządek polityczny w Euro- pie. Mac Mahon jest przedewszystkiem- żołnierzem, a żołnierz nie zapomina nigdy- porażki na polu bitwy.

Prezydentura Mac-Mahona grozi więc- Europie nowym zawichrzeniem a poli- tyczne sfery tutejsze dobrze to czują, że- Austria zanadto jest dziś słabą, aby- wśród takiego zawichrzenia zachować sil- ne i imponujące stanowisko.

Taki nastrój umysłów nie może się przy- czynić do polepszenia sytuacji finansowej- W istocie sytuacja ta pogorsza się z ka- żdym dniem. Jak niedawno codziennie no- we banki powstawały, tak teraz codzien- nie słychać o nowych bankach, które li- kwidują to jest zwijają interesa i zamy- kają biura.

Rutynowani giełdźci przepowiadają, że- giełda wiedeńska na zawsze już- przestała być pierwszorzędną — i że nie- pozostaje nic jak przenieść się ztąd na- inne giełdy europejskie.

W takich okolicznościach tóż centra- listom przyjdzie z wygranej na polu be- pośrednich wyborów? Koryfeusz ich- zbankrutowali, żadne tryumfy wyborcze- nie wrócą im straconych milionów — ani- animuszu politycznego.

Rossja.

[Petersburgskie Wiedomości w sprawie polskiej.]

Z powodu pojawienia się w ostatnim- roku wielu broszur polskich dowodzących- potrzeby porozumienia się Polaków z- Rossją, tudzież odpowiedzi na nie w pra- sie rossyjskiej, jeden z najwięcej umiar- kowanych dzienników *Petersburgskie Wie- domosti* poświęciły kilka artykułów wstę- pnych obywatelom, które jako wyraz

opinii zdrowszej części społeczeństwa rosyjskiego zasługują na poznanie, z tego rodzaju bowiem opinia bez ubliżenia sobie rachować się możemy. Podajemy ważniejsze ustępy powyższych artykułów:

„Broszury polskie które się pojawiły w ostatnim roku, tudzież wydane o nich sądy prasy rosyjskiej mogłyby obudzić radość, jako wzajemna zamiana zdań, tém więcej iż stosunki inteligencji polskiej do Rosji od roku 1830 nie były nigdy normalne; z żalem jednak trzeba przyznać, że tak polskie jak i rosyjskie rozumowania o wzajemnem porozumieniu mało budzą nadzieję sprowadzenia lepszych stosunków między obu narodami. Przyczyną tego jest, iż jakkolwiek obie strony usiłują stać na gruncie nowym i racjonalnym, zawsze jednak popadają na dawne punkta widzenia przestarzałych idei i niezapomnianych fantazji. Na pochwałę Polaków można powiedzieć, iż z ich strony, jakkolwiek ze starych worków leje się jednak nowa oliwa porozumienia; czego nie można powiedzieć o takich np. rosyjskich publicystach, jak Makuszew, który niedawno w *Głosie* rozbiegając niektóre polskie pisma objawił opinię bardzo podobną do tych, z którymi walczył.

Właściwość ta Makuszewa tém więcej jest pożałowania godną, iż w porównaniu z poprzednimi nie jest on wcale weteranem na polu publicystyki, mógłby więc okazać więcej racjonalizmu, aniżeli towarzysze Mickiewicza, a jako specjalny sławista więcej zimnej krwi właściwej uczoneму, aniżeli towarzysze Duchńskiego. Prócz tego, Makuszew zajmujący dość wysokie urzędowe stanowisko w państwie rosyjskiem, daleko więcej obowiązany jest zachować zimną krew i dobrze zastanawiać się nad słowami a unikać sentymentów, aniżeli rozproszony po świecie emigranci polscy, ponieważ słowa jego pochwycone przez zagraniczną prasę mogłyby być uważane jako wyraz opinii znacznej liczby ludzi w Rosji, a nie za wyraz opinii kilku amatorów czczych gadanin na temata słowiańskie — tém więcej, iż nasz publicysta bardzo często używa wyrazu „my“ w znaczeniu „Rosja“ jakby od niej otrzymał pełnomocnictwo do przepisywania Polakom warunków pokoju.

Z ujmą naszego publicysty dodać należy, iż w chwili kiedy ze strony Polaków do napisania tych broszur potrzeba było wielkiej odwagi cywilnej (ponieważ jak się dowiadujemy ze słów *République Française* za granicą puszczono już przeciwko autorom zarzuty moskiewskich rubli) to nasi publicyści i tém się nie mogą pochwalić. Cokolwiek bądź w pismach obu stron poruszono nader ważną kwestję, dla jej ważności pragniemy i my powiedzieć słów parę o tych pismach. Sądzimy, że wykazaniem słabych stron co do sposobu stawiania kwestji polskiej w owych pismach, dopomożemy do wyrobienia zdrowszych poglądów w tej kwestji. (D. n.)

Sprawy sądowe.

Proces przed sądem przysięgłych o potwarz. (Dokończenie.)

Przystąpiono do przesłuchania świadka p. Jędrzeja Kochanowskiego, urzędnika wydz. kraj. zajmującego się przeglądaniem recept szpitalnych pod względem taksy aptekarskiej. Zeznaje on, że p. Dobieszewski popierał gorliwie wnioski jego, aby Berlinerowi nieprawie liczone 3 centy za ekspedycję lekarstw potrącić, w skutek czego wstrzymano temuż wypłatę tych należności za dłuższy czas i oszczędzono tym sposobem około 2600 zł. rocznie, a nawet chciano za wszystkie dawniej pobrane trzycentówki około 8000 zł. potrącić.

Świadek Erazm Malinowski, zarządca szpitala powszechnego, wyjaśnia, iż kontrakt z aptekarzem obejmuje tylko leki objęte farmakopeą, co do innych pozostawia wolność szpitalowi brać je gdziekolwiek. Otóż w pierwszych czasach swego urzędowania brał je świadek również od p. Berlinera, gdy jednak skargi nadchodziły, że leki w złym gatunku, pobierano je u p. Mikolasza. P. Dobieszewski przy rewizjach odznaczał się zawsze chwalebą gorliwością aż do lipca 1872. Odtąd zakazał brać wszelkich leków w innej aptece, a nawet zabronił dr. Rożańskiemu, który leki sam taniej przyrządzał, wyrabiać je przez siebie. W ogóle w postępowaniu dra Dobieszewskie-

go zaszła była w tym czasie rażąca zmiana. Świadek mówi, iż okoliczność ta wzbudziła w nim podejrzenie co do charakteru p. Dobieszewskiego i przestał go považać.

Świadek zapytany przez p. Lema o pewien fakt z płótnem, które p. Hallerowa miała dla szpitala zakupić, opowiada, że w istocie zakupiła je, gdy jednak świadek kowi wydawało się ono za drogie, nie przyjął go; później dostawca płótna p. Drester opuścił na łokciu po 5 ct. a p. Dobieszewski użył część tego płótna do szpitala złoczowskiego.

Nastąpiło odczytanie różnych aktów, mianowicie: listu Berlinera do Dobieszewskiego, będącego podstawą całej sprawy, bo rzucającego podejrzenie na niego; dalej listu radcy wydziału krajowego Hallera do księcia marszałka, i wreszcie listu Berlinera napisanego po wytoczeniu Dobieszewskiemu śledztwa dyscyplinarnego do brata Henryka Berlinera, w którym starał się oczyścić Dobieszewskiego, i tejsze treści zeznania Berlinera złożone w sądzie wiedeńskim — nakoniec odczytano akta śledztwa dyscyplinarnego prowadzone z Dobieszewskim w wydziale krajowym i kontrakt Dobieszewskiego z wydziałem krajowym, na mocy którego objął urzędowanie.

W poniedziałek rozpoczęły się ostateczne wnioski. Niepodobna streścić bardzo obszernych wywodów obu stron. Stro-ny role swe pomieniały. Oskarżyciel stał się oskarżonym i wszelkimi siłami starał się wytłómaczyć z zarzuczonego sobie czynu, podczas gdy oskarżeni dowodzili, iż się oskarżyciel z zarzutów nie wytłómaczył. Obwinieni występowali jako oskarżyciele.

Dr Semilski zastępca p. Dobieszewskiego wnosił po dłuższym wywodzie, by obwinionych uznać winnymi przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu czci z § 487 i 488 ust. karn.

Po nim zabrał głos dr Dobieszewski i bardzo płynnie zestawiał wszystkie okoliczności za niewinnością swoją przemawiając. Po południu dr Janowicz obronca obciążonych zestawiał w bardzo obszernym i ścisłym wywodzie dowód winy oskarżyciela ze zbiegu okoliczności i stanął w zupełności na stanowisku prokuratora.

Po streszczeniu całego toku sprawy przez przewodniczącego i ułożeniu pytań, przysięgli udali się na ustęp, a po powrocie odczytano jednogłośnie odpowiedź co do winy oskarżonych „nie.“ Później sąd uwolnił redaktorów *Dzienia Polskiego*

Kronika potoczna i rozmaitości.

Kraków, 26 maja.

Żyjemy w krytycznej chwili! wszędzie kryzys i kryzys. Na giełdzie w Wiedniu, w rządzie paryżkim, i w krakowskiej radzie miejskiej. Orędzie naszego prezydenta (które nawiasem powiedziawszy, jest tak szlachetne że nawet w ramy naszego „wielkiego“ dziennika zmieścić się nie może; nie mówiąc już o naszym małym dzienniku), orędzie to, które rada cierpliwie wysłuchała, a po wysłuchaniu odeślą tam — albo raczej nie tam gdzie pan prezydent chciał — orędzie to przysłane radzie a następnie cofnięte, jak powiadają ma sprowadzić nową kryzys.

Jak na nieszczęście prezydent Thiers podał się już do dymisji a izba francuzka przyjęła dymisję; okoliczność ta tem więcej niepokoi Krakowian ponieważ po Thiersie nastąpił teraz Mac-Mahon, co jest złą wróżbą dla nas. Bo gdyby, czego Boże zachowaj, nasz Thiers jeszcze raz podał się do dymisji, moglibyśmy także dostać jakiegoś Mac-Mahona, a z Mac-Mahonami nie ma żartu — to już wolimy starego Thiersa.

Wczoraj po raz pierwszy publiczność nasza mogła używać przyjemnego spaceru w ogrodzie strzeleckim i po raz pierwszy dzięki pogodzie koncert powiódł się zupełnie i wytrwał *usque ad finem*. Bufet był dobrze zaopatrzony, jeżeli jednak pewne braki dawały się spostrzeżać, tłómaczyć to należy tém, że gospodarz nie był pewnym pogody i nie rachował na tak licznie zgromadzoną publiczność. O ile się zdaje, pogoda zaczyna się ustalać, być może, przypominając sobie zeszłe lata, będziemy mieli przyjemność słuchania na plantacjach koncertów muzyki wojskowej, których z takim upragnieniem oczekuje publiczność krakowska.

Z powodu sprawozdania z wieczorku muzycznego danego przez uczniów szkoły muzycznej pod dyrekcją p. Blaschkego zamieszczonego w *Kraju* z 16 b. m., proszeni jesteśmy przez jednego z uczniów tejsze szkoły o następujące sprostowanie:

Szkoła muzyczna zdaje sprawę ze swych postępów corocznie na popisie muzycznym. W obec dyrektora inst. technicznego i zaproszonych osób, na którym najwięcej egzaminowani są kandydaci na organistów; do publicznych zaś popisów szkoła nie jest obowiązana.

Magistrat Krakowa ogłasza, iż p. Julian Łabęcki zamianowany został miejskim inspektorem oświetlenia gazowego i że tenże w gmachu ratusza miejskiego stale urzęduje, przeto strony interesowane w sprawach, odnoszących się do oświetlenia miasta i zakładu gazowego do niego udawać się winny.

Jak się dowiadujemy, urzędnicy sądowi rozklasyfikowani już zostali według nowego podziału na rangi i otrzymali podwyższenie płac licząc od d. 1 lipca b. r. Inni urzędnicy zostają jeszcze w niepewności co do przyszłego stanowiska swego.

Na jednego z księży unitów wydalonych z diecezji chełmskiej, 80-letniego, chorobą złożonego starca, odbędzie się jutro kwesta w kościele N. M. Panny podczas mszy o godzinie 10 rano. Amatorowie odśpiewają kilka utworów. Staruszek, o którym mowa, prawie już nie widzi, narażony jest z całą rodziną swoją na wielki niedostatek. Mieszka w hotelu Narodowym.

Z sądu karnego. — We wtorek odbędą się w tutejszym sądzie karnym następujące ostateczne rozprawy: Dominika Wandasa o kradzież, Jakóba Bartyzela o kradzież, Tekli i Jana Kotów o ciężkie uszkodzenie ciała i gwałt publiczny, Marjanny Zaparaszczonki o morderstwo.

P. Bolesław Ładnowski, artysta teatru lwowskiego, przybył już do Krakowa na gościnne występy. Pierwszy raz wystąpi jutro w „Konfederatach Barskich.“

W sprawie Leona Landesbergera. — Donoszą nam, że kwota przez aresztowanego L. Landesbergera panu komisarzowi Englowi ofiarowana, wynosiła nie 70,000 fr. i 3000 rs., ale 70,000 frank. i 10,500 rs., zatem daleko więcej niż 100,000 fr. Sprawa ta ma w ogóle ogromne przybierać rozmiary, gdyż zdaje się, że została wykryta cała szajka oszustów prowadzących swoje rzemiosło na wielką skalę, i że tedy p. Engel w tym wypadku tego dokazał, co się najsprytniejszym policystom za granicą i w Austrii pomimo wszelkich usiłowań nie powiodło.

Wczoraj wieczorem skoczyła młoda żydówka, służąca, do Wisły, została jednak jeszcze żywą wyciągnięta. Przyczyną usiłowanego samobójstwa ma być sprzykrzenie sobie stosunków służbowych.

Policja skazała na karę wekslarke Rachele Lorie za tamowanie przejścia na chodniku.

Wyszedł nowy numer *Djabła* odznaczający się prawdziwym dowcipem i różnorodnością przedmiotu z dwutygodniowej kroniki naszego miasta, którą *Djabel* z prawdziwym humorem potrafił zużytkować. Szczególniej „Tabela kwalifikacyjna na posady dyrektora i nauczycieli do szkoły miejskiej, Wyjatek ze spowiedzi chudego literata, Konkurs, Nowe wynalazki“ odznaczają się prawdziwym dowcipem i udatnością.

Stowarzyszenie ruskie „Proświta“ zawiąza- zane przez ś. p. Ławrowskiego dla popierania literatury ludowej ruskiej wybrało na ostatniem swem posiedzeniu p. Władysława Fedorowicza właściciela Okna w Czortkowskiem, na przeżycie, oddać część pamięci Ławrowskiego i poruczyło nowemu wydziałowi obmyślenie sposobu uczczenia tej pamięci na przyszłość.

Powódź. — W pow. frysztaćkim, w księstwie cieszyńskim, oberwała się chmura, w skutek czego wielka nastąpiła powódź. Rzeki Olza i Stonawka wystąpiły z brzegów.

Listy gończe. — Król. sąd miejski w Berlinie ściga za oszustwo kupca Wolfa Asnesa, z Kowna na Litwie. Urodził się w r. 1852, wzrostu średniego, smagły, ma włosy ciemne, na karku dwie wielkie blizny. Mówi po polsku, po rosyjsku i źle po niemiecku.

Dalej ściga sąd obwodowy w Inowrocławiu za kradzież Piotra Małachowskiego z Skórzewa w Kongresówce. Ma lat 27, dosyć wysoki, ciemnoblond, ma oczy siwe, małe usta, mówi po polsku i po niemiecku.

Na wystawie wiedeńskiej jako *curiosum* można widzieć Amerykanina, który ma brodę 10 stóp długą. Zwykle nosi on ją w torbie schowaną, a gdy ją rozwinięto broda sięga do ziemi, a przez nogę przewinięta na ramię spada znów w duży wój w włosów.

Donoszą, że książę Alfred angielski ma zaślubić W. ks. Marję, córkę cesarza rosyjskiego. Nowe towarzystwo przemyślowe polskie zawiązało się dnia 23 b. m. w Kościanie w zaborze pruskim. Członków liczy obecnie 53, przewodniczącym jest dr. Koehler.

Dar dla muzeum tow. przyjaciół nauk w Poznaniu. — *Gaz. Toruńska* donosi, że p. Wojciechowski w Christianji, nową przygotował przesyłkę dla muzeum tow. przyjaciół nauk

w Poznaniu, tym razem składającą się przeważnie z okazów mineralogicznych, zbieranych w Norwegji. Uniwersytet christiański z uznania godną skwapliwością udzielił p. Wojciechowskiemu rady i pomocy, nie tylko dając żądane instrukcje, lecz ofiarując nawet na prośbę pana Wojciechowskiego wiele duplikatów z swego gabinetu zoologicznego, szczególniej ryb i zwierząt morskich w Polsce nieznanych. Profesor i konserwator gabinetu zoologicznego p. Esmarek zajmuje się upakowaniem przedmiotów, które jednak nie prędzej przesłane będą jak za dwa miesiące. Okazy zoologiczne przesłane będą w skrzyni blaszanej, napełnionej spirytusem. Uniwersytet nie przyjął zwrotu kosztów opakowania, wyraził tylko życzenie, aby muzeum poznańskie z swoich zbiorów jemu także udzieliło.

Poznańskie stowarzyszenie „UI“ bardzo pomyślnie się rozwija. Świeżo nabyło znowu grunt w Swarzędzu przy rynku za cenę 3000 talarów, na którym zamierza urządzić skład towarów.

W Wrocławiu kilka osób dotkniętych wie- deńskim przesileniem giełdowym, zakończyło życie swe przez samobójstwo.

† Dr. Wincenty Landowski, lekarz szpitali warszawskich, zmarł w Paryżu d. 16 b. m. przeżywszy lat 59.

† Ks. Allioi, tłumacz i komentator Pisma św., urodzony dnia 10 sierpnia 1793 r. zmarł w Augsburgu d. 22 b. m.

Sprostowanie. — W poprzednim numerze w artykule pod tytułem „Bulletin z plantacyj“ umieszczonym w kronice, w zdaniu umieszczonym w nawiasach zaszła pomyłka i zamiast: ogród saski ma same proste aleje, wydrukowano: puste aleje.

Teatr. — We wtorek d. 27 b. m.: „Konfederaci Barscy“, 2 akta dramatu, napisane po francuzku przez A. Mickiewicza, przełożone na język polski przez T. Olizarowskiego. W roli ks. Marka wystąpi p. Bolesław Ładnowski.

Spostrzeżenia meteorologiczne. — Dnia 24 maja pochmurno, częsty deszcz; termometr od 8.8 doszedł do 14.4 R. Dnia 25 pochmurno, po południu pogoda; termometr od 6.0 doszedł do 11.8 R. Barometr w ciągu obu dni szedł zwolna w górę; rano o 6 dnia 26 stan jego był 330.31, termometru 6.0 R. Wiatr zachodni.

HOTEL SASKI. *Przyjechali*: Eugenjusz ks. Lubomirski wł. d. z Warszawy; Jan Kochanowski z żoną wł. d. z Galicji; Michał Naimski z żoną ob. z Spytkowic; Antoni Kołb sędzia z Chersonu; Aleks. Poradowski ob. z Bukowiny; Klementyna hr. Orłowska wł. d. z Włoch; Józef hr. Męciński wł. d. z Partynia.

HOTEL DREZDZENSKI. *Przyjechali*: Józef Witkowski z żoną ob. z Warszawy; Ant. Rakowski wł. d. z Rosji; Wilhelm Czerny c. k. nadporucznik artylerji z Pragi; Tomasz Dunin ob., Józefa Radoszewska z synami właśc. d. z Kongresówki; Jan Abgarowicz wł. d. z Łuka; Max Schwarz agent z Wiednia; Winc. Lekczyński ob. z Żurawa; Michał Heraszenewski ob. z Podola; Zygmunt Dobieszewski dr. m. z Niepołomic; Adam Kuczyński ob. z Capowic; Józ. Burzyński ob. z Dreznia.

Wiadomości urzędowe.

Wyciąg z dziennika urzędowego *Gazety Lwowskiej* z dnia 13, 14, 15, 16 i 20 maja.

Edykta. Lwowski sąd kraj. zawiadamia Józefa Staroniewiczza, że w skutek prośby Pawła Zielińskiego, wykreślono kwotę 500 zł. m. k. z stanu biernego dóbr Krasne. — Sąd pow. w Radziechowie, zawiadamia Józefa Moszyńskiego z Nowej Sieniawy (pod zaborem moskim) o pozwie St. Rosieckiego pto 318, 1308 i 1500 zł.; kurator Wł. Rubczyński, właściciel dóbr ze Stanina. — Lwowski sąd kraj. zawiadamia Kar. Clermont, iż na prośbę Aloj. ks. Lichtensteina, dozwolono wykreślić 10,000 zł. z realności l. 513 i 518¹/₄; kurator dr. Krater. — Tarnowski sąd obw. utworzył konkurs. do majątku Izaaka Weissa; komisarz adjunkt Rudolf. — Sąd pow. w Andrychowiu, zawiadamia Ign. Dwornika o pozwie Ant. Heradina pto 48 zł. — Lwowski sąd kraj. uznał Mateusza Zubacza z Hulczy za marnotrawcę.

Licytacje. W sądzie pow. w Niepołomicach, 1 czerwca, 1 lipca i 5 sierpnia, realność l. 148 z Woli Batowskiej. — W sądzie pow. w Żółkwi, 16 i 26 czerwca i 24 lipca, realność l. 13³/₄ tamże. — W sądzie obw. w Tarnowie, 13 czerwca, pewna część dóbr Uście; cena wywoławcza 40,076 zł. — W sądzie kraj. we Lwowie, 27 czerwca, realność l. 359¹/₄ we Lwowie; cena wywoławcza 5668 zł. — W sądzie pow. w Białej 16 czerwca, 18 lipca i 18 sierpnia, realność l. 82 w Wilkowicach. — W starostwie w Tarnowie, 6 czerwca, celem wypuszczenia przedsiębiorstwa dostawy materiałów dla budowy wodnej na Dunajcu pod Janikawcami. — W sądzie obw. w Przemysłu, 16 czerwca, 14 lipca i 11 sierpnia, dobra Ru-

Uwiedomienie.

W skutek wielokrotnych zapytań podaje się do wiadomości, że sprzedaż węgla w tutejszych kopalniach nie odbywa się już przez p. Glassa z Trzebini, lecz przez podpisany Zarząd, z którym to Szanowni interesanci mający chęć nabywania węgla raczą się wprost znośić.

Zarząd zakładów górniczych i hutniczych (459 1-3)

Hr. Adama Potockiego
w Sierszy.

Dr. HERZL,
dentysta

członek honorowy i ordyn. dentysta c. k. austr. zakładu głuchoniemych i ogólnego zakładu ciemnych pod najwyż. protektoratem J. c. k. Wysokości arcyks. Franciszka Karola, posiadacz krzyża i c. k. austr. węg. przywileju na sztuczne

zęby i szczęki.
WIEN.

Adlergasse Nr. 1, w domu Müllera.

Ordynuje od 8 rana do 6 godz. wieczorem, także w święta i niedzieli. (4363 1-4).

Wszystkim PP. interesantom uprzejmie donosimy, iż w skutek odebrania potwierdzenia koncesyi przez c. k. Namiestnictwo do utworzenia fabryki mydła w tutejszym mieście odtąd dopiero zamówienia wszelkie uwzględniać i wykonywać będziemy (4355 2-3).

J. Brink jr. i Spółka
fabryka mydła
w Tarnowie.

Otrzymawszy już wszelkie gatunki

wód mineralnych

krajowych i zagranicznych, mam zaszczyt zawiadomić o tym Szan. Publiczność, że takowe po najumiarkowańszych cenach

hurtownie i częściowo

sprzedaje. Żeby mógł dostarczać Szan. Publiczności ciągle świeżych wód odbieram

co tydzień świeże przesyłki.

Licząc zatem na liczne zamówienia, polecam się z poważaniem

Józef Goldwasser

Stradom w domu p. Deichesa sklep narażony przy moście.

(4270 6-6).

Zakład kąpielowy
w Żegiestowie

zostaje otwartym dnia 1 Czerwca. Rady lekarskiej będzie udzielał dr. Kazimierz Grabowski z Krakowa. — Zarząd postarał się o dobrą kuchnię. (4361 1-3)

Wielki skład

zur z żelaza lanego i kutego

tudzież gliniany h, jako też rur do spajania

utrzymuje zawsze (4295 9-10).

kontynentalne akcyjne Towarzystwo do zakładania wodociągów i urzędzeń gazowych

(Continental-Actien-Gesellschaft für Wasser- u. Gas-Anlagen)

w **Berlinie**, Prinzenstrasse 71, w **wrocławiu** Altbüßerstrasse 12, w **Gracu** Radetzky Str. 1.

Dyskontowe-komandytowe Towarzystwo

URBAN, J. SCHEICH,

Wiedeń I, Hessgasse L. 1., Ecke der Schottenbastei

przyjmuje na procent

WKŁADKI PIENIĘŻNE

do obracania w sprawach lombardowych z

3 dniowym wypowiedzeniem na 7%

14 dniowym wypowiedzeniem na 8%

30 dniowym wypowiedzeniem na 10%

i udział w półrocznych dywidendach.

Przy zakupie papierów przyjmuje nasz kantor wymiany te kwity wkładkowe bez wypowiedzenia w zapłaconej kaucji i talizujemy półrocznie przypadające odsetki aż do dowolnego czasu na czynsze od czynszów. — Polecenia dla c. k. giełdy wykonuje się jak najlepiej. (4314 8-10)

Wiedeń, w Maju 1873.

Dyrekcya.

C. k. uprzywil. galicyj.

kolej Karola Ludwika.

OGŁOSZENIE.

Z dniem 13 Maja r. b. aż do dalszego rozporządzenia zaprowadza się **ruch towarowy związkowy**

między większymi stacyami południowo-rosyjskich kolei z jednej strony i koleją Karola Ludwika, jako też koleją północną cesarza Ferdynanda z drugiej strony pod nazwą:

„południowo-rosyjsko-austryjacki“,

zaś między większymi stacyami południowo-rosyjskich kolei z jednej strony i górno-szląską koleją, jako też Berlińsko-Szczecińską koleją z drugiej strony pod nazwą:

„południowo-rosyjski-północno-niemiecki“.

Stacje, które do tego ruchu związkowego są przyłączone, jako też dotyczące bliższe szczegóły powziąć można z dotyczącego regulaminu i taryf, które nabyć można w dyrekcji ruchu we Lwowie, w naszych stacjach związkowych, jako też w ekonomacie naszej jeneralnej dyrekcji w Wiedniu.

Lwów w Kwietniu.

(4352 3-3).

Dyrekcya ruchu.

Od wielu lat w najwyższych i najdalszych warstwach znany i ulubiony

Proszek dla Dam

z apteki „pod złotym jeleniem“, na Kohlmarkt Nr. 11 udziela natychmiast **skórce białości, gładkości i delikatności**, nawet bynajmniej nie będąc szkodliwą. Cena pudełka proszku różowego lub białego 50 kr.

Prawdziwy ma tylko jedynie w głównym i rozsytkowym składzie, w aptece „pod złotym jeleniem“ Kohlmarkt L. 11 W. Twerdy w Wiedniu. (4278 6-20).

Do apteki Stockmara

w Krakowie

potrzebnym jest praktykant z ukończoną 4 — 5 klasą gimnazjalną. (4362 1-3).

Do restauracji kolejowej w Chyrowie potrzeba

KELNERA

prowadzącego interes z kaucją 100 złr. — Jeżeli żonaty, może objąć i trzecią klasę. Czas wstąpienia do obowiązku 1 Czerwca r. b. (4358 2-3).

Instytut Ordynacyjny dla słabości

ukrytych i skórnych

Dr. L. Gotlieb Kraus,

em. sekundarjusz kliniki i oddziału dla syfilitycznych przy c. k. wiedeńskim szpitalu powszechnym.

Wien, Franz Josefs-Quai, WerderThorgasse, II. Stock.

Świeże i zastarzałe upławy rurki moczowej i upławy kobiece, leczą się radykalnie według metody całkiem nowej, licznymi świadectwami stwierdzonej, nie sprawiając najmniejszego bólu i to w 2ch lub 3ch po sobie następujących posiedzeniach.

Ordynacya od 11 — 2 i od 5 — 8 wieczór.

Także listownie. 4104(?)I

Lodownia w wozie kolejowym

Austr. Stowarzyszenie dla Handlu i zaopatrzenia

(dawniej F. Bahl)

(Oester. Handels- u. Approvisionirungs-Verein)

Fleischabtheilung Grossmarkthalle w Wiedniu

zawiadamia niniejszym P. T. przesyłających z Bukowiny i Galicyi, że mięso przesyła się na całej linii aż do Wiednia w wozach kolejowych, napełnionych lodem. — Korzystając z tej sposobności polecamy przesyłkę wołowiny, cielęciny i wieprzowiny, których jak najkorzystniejsza sprzedaż się zajmuje. (4356 2-6)